

A moszkvai csonka olimpia ^[1]

A moszkvai csonka olimpia - bár Szovjetunió kétségkívül presztizsvesztést szenvedett - összességében sikeresnek bizonyult. Ugyanakkor világossá vált, hogy az olimpiai mozgalmat át kell alakítani. Ennek egyik jele volt Juan Antonio Samaranch megválasztása a NOB elnökévé, aki 30 évig irányította és átalakította az olimpiai mozgalmat. Ekkor azonban még nem lehetett látni, hogy a válság a következő olimpiát is érinti és a "birodalom" megpróbál visszavágni.

Bevezetés

A politika nem először szólta bele az olimpiák eseményeibe. Ismeretes, hogy az 1972-es müncheni olimpián a Fekete szeptember nevű terrorszervezet az izraeli csapat tagjai közül több túszt ejtett, melynek végül 11 áldozata lett. Ettől kezdve az olimpiák biztonságára is sokkal jobban kellett vigyázni.

1976-ban Montreal úgyszintén nem volt mentes a problémáktól, s ebben csak a kisebb gondot jelentette a müncheni tapasztalatok miatt bevezetett biztonsági óvintézkedések sora. A versenyzőket motoros rendőrök kísérték a versenyekre, a csarnokokban, stadionokban fegyveres őrök vették körül a nézőket és a versenyzőket, elkülönítették a győzteseket ünneplő honfitársaiktól.

A bajok azonban a küzdőtérén kívül kezdődtek. Egy új-zélandi rögbicsapat túrán vett részt Dél-Afrikában, amelyet fajüldöző politikája miatt kizártak az olimpiai mozgalmából. Ezért az Afrikai Legfelsőbb Sporttanács - bojkottal fenyegetőzve - azt követelte, hogy Új-Zéland ne vehessen részt az olimpián. A NOB ezt elutasította, ezért az afrikai országok többsége hazahívta versenyzőit. Ugyancsak diplomáciai bonyodalmat okozott, hogy a kanadai kormány nem kívánatosnak nyilvánította a Kína nevében fellépő tajvani sportolók részvételét, akik már meg is érkeztek az országba. Kizárásuk esetén az amerikaiak fenyegettek bojkottal, mire a NOB kompromisszumot javasolt: az ország sportolói ne Kína, hanem Tajvan néven versenyezzenek. Ebbe azonban a tajvaniak nem mentek bele, s inkább hazautaztak. Látható tehát, anélkül, hogy korábbi olimpiai példákkal (Pl. 1936, Berlin) példálózni, a politika így vagy úgy jelen volt a hetvenes évek olimpiai mozgalmában, s nem lehetett kizárni e "hagyomány" folytatódását.

1974-ben a Nemzetközi Olimpiai Bizottság Bécsben tartott 75. jubileumi ülészakán Moszkva kapta a XXII. Nyári Olimpiai Játékok rendezési jogát. Rendben haladtak az olimpiai előkészületek, építették az új létesítményeket, a meghívókat is szétküldték, s ismerve a Szovjetunióbeli viszonyokat azt is remélni lehetett, hogy a biztonsági intézkedésekkel sem lesz baj. Moszkvából egyfajta kirakatvárost csináltak, feltöltötték az addig üresen tátongó boltokat, a városban csak az állandó lakosok maradhattak, idegen autót nem engedtek be a városba, a versenyzők elhelyezésére, ellátására szintén nem lehetett panasz.

Ekkorra azonban már várható volt, hogy a moszkvai nem lesz teljes értékű olimpia, s jónéhány ország csapata távol marad a versenyektől.

1979. december 26-án a szovjet csapatok bevonultak Afganisztánba "rendet teremteni". Erre reagálva Jimmy Carter, az USA elnöke gabonaembargót rendelt el a Szovjetunióval szemben, majd felhívást tett közzé, hogy a szabad világ országai bojkottálják a moszkvai olimpiát. Mivel a szovjet csapatok nem vonultak ki, Carter tovább folytatta kampányát, s szövetségeseit is meggyőzte, így pl. az NSZK és Japán is távol maradt az olimpiától. (A brit csapat - kormány szándéka ellenére - azonban elment Moszkvába.) Az amerikai sportolók küldöttséggel próbálták meg az elnököt meggyőzni, de ő nem változtatott döntésén.

A játékokat végül hivatalosan 30 ország bojkottálta, 33 olimpiai bizottság pedig nem válaszolt a meghívóra. Carter ahhoz sem járult hozzá, hogy Los Angelesnek, a következő olimpia rendezőjének képviselője a záróünnepségen átvegye az olimpiai zászlót.

A július 19. és augusztus 3. között lezajlott játékokon végül csak 81 ország vett részt, amelyen így a szocialista országok taroltak, főleg a Szovjetunió 80 és az NDK 47 aranyéremmel. A többi nemzetnek összesen 77 aranyérem jutott.

Az csonka olimpia - bár Szovjetunió kétségkívül presztizsvesztést szenvedett - összességében sikeresnek bizonyult. Ugyanakkor világossá vált, hogy az olimpiai mozgalmat át kell alakítani. Ennek egyik jele volt Juan Antonio Samaranch megválasztása a NOB elnökévé, aki 30 évig irányította és átalakította az olimpiai mozgalmat. Ekkor azonban még nem lehetett látni, hogy a válság a következő olimpiát is érinti és a "birodalom" megpróbál visszavágni.

A magyar politikai vezetés a szokott módon szinte napi szinten foglalkozott az olimpiai felkészüléssel, s mivel az olimpia helyszíne Moszkva volt, a szovjet vezetékkel is állandóan konzultáltak. Először a Titkárság 1980. február 4-i ülésén foglalkoztak az olimpiával, akkor is csak annyira, hogy tudomásul vették Korom Mihály bejelentését részvételéről a február 10-én esedékes olimpiai eskütételről. Ezt követően a május 13-i politikai bizottsági ülés napirendjén tárgyalták az olimpiáról (L. az 1. számú dokumentumot) A jegyzőkönyv azt tanúsítja, hogy a magyar vezetők nem fogták fel tragikusan az amerikai bojkottfelhívását. Egyrészt nem vesztegettek rá túl sok szót, másrészt viszont - bár hivatalosan a bojkott ellen léptek fel - Gyenes András Kádárral egyetértve úgy nyilatkozott, hogy "Az lenne előnyös számunkra, ha a bojkott minél teljesebb lenne." Hozzá kell tenni, ezt azért mondta, mert így a magyarok helyezése a nemzetek közötti pontversenyben kedvezőbb lenne. Amúgy mindent a "normális" menetrend szerint tárgyalták: milyen eredménnyel számolhat a magyar csapat, mit kell tenni a felkészülési időszakban stb. S ugyanez a vonulat tapasztalható később is, a bojkottrol azonban csak egyszer esik szó. A Titkárság június 16-i ülésén az eredményesen szereplő versenyzők kitüntetési elveit, a búcsúztatást tárgyalták meg. (L. a 2. számú dokumentumot) A 30-i ülésen merül fel, hogy dolgozó középiskolások (nyilván nem maguktól) felvetették, "anyagilag segíteni kívánják az olyan külföldi sportolókat, akik kormányuk bojkottja ellenére részt kívánnak venni a moszkvai olimpián." Mint a határozat kimondta: "A Titkárság értékeli a kezdeményezőik dicséretes szándékát, de nem helyesli, hogy országos mozgalommá váljék. Elképzelhetőnek tartja viszont, hogy azokat az ausztráliai sportolókat részesítsék segítségben, akik útban Moszkvába már hazánkba érkeztek."

A Titkárság július 14-i ülése már csupán protokollkérdésekkel foglalkozott. (L. a 3. számú dokumentumot). A Politikai Bizottság július 22-i ülése pedig - vita nélkül - csak tudomásul vette a az olimpia megnyitására szóló tájékoztatót. Az olimpia után augusztus 5-én a Politikai Bizottság - anélkül hogy értékelte volna az olimpiát, bár ebben lehet, hogy Kádár távolléte is szerepet játszott - az eredményesen szereplő versenyzők kitüntetési javaslatait tárgyalták meg. (L. a 4. számú dokumentumot) Az utolsó olimpiával kapcsolatos napirend pedig jóval később december 9-én született, amikor a Politikai Bizottság az olimpiával kapcsolatos összefoglaló jelentést tárgyalta. (L. az 5. számú dokumentumot) A vitán az olimpia kapcsán a magyar sport általános kérdései is felmerültek, s ennek eredményeként a teljesen formális határozati javaslat helyett egy alaposabb határozat készült. A PB azt is elfogadta, hogy a magyar sport általános helyzetéről készüljön egy átfogó összefoglaló jelentés.

Források

Jegyzőkönyvrészlet, határozat és jelentés a Politikai Bizottság 1980. május 13-i üléséről

SZIGORÚAN BIZALMAS

Készült: 3 példában

J E G Y Z Ő K Ö N Y V

a Politikai Bizottság 1980. május 13-án megtartott üléséről

J E L E N
V A N N A K

Aczél György, Benke Valéria, Gáspár Sándor, Havasi Ferenc, Kádár János, Korom Mihály, Lázár György, Maróthy László, Németh Károly, Óvári Miklós, Sarlós István, továbbá Brutyó János, Gyenes András és Várkonyi Péter elvtársak
Az ülésen nem vesznek részt /szabadságon vannak/: Losonczi Pál és Méhes Lajos elvtársak.

NAPIREND:

[...]

3 Jelentés a XXII. Nyári olimpiai játékokra történő felkészülésről, a kiutazó magyar csapat tervezett összetételéről

Előadó: Rácz Sándor elvtárs

Hozzászólók: Havasi Ferenc, Lázár György, Gyenes András, Budai István és Kádár János elvtársak

[...Határozat]

A Politikai Bizottság tudomásul veszi az olimpiai felkészülés helyzetéről, a kiutazó magyar csapat tervezett összetételéről, valamint a hátralevő időszakban elvégzendő feladatokról készült jelentést.

Felhívja a figyelmet arra, hogy az olimpiára minden tekintetben úgy kell készülni, mintha nem lenne bojkott, s esélyeink megtételéről a hírközlő szervek szerényen és mértéktartóan tájékoztassák a közvéleményt.

A napirendi pont tárgyalása kapcsán a Politikai Bizottság ajánlja: a sportvezetők, nevelők és szervezők fordítsanak nagyobb figyelmet a sportolók nevelésében a hazafiság, a nemzeti becsület, a sportetika és a küzdőszellem erősítésére.

Egyetért azzal, hogy Kádár János, Korom Mihály és Borbándi János elvtársak június végén vagy július elején tegyenek látogatást a tatai edzőtáborban.

Az olimpiai csapat ünnepélyes búcsúztatására, illetve fogadására, valamint az eredményesen szerepelt versenyzők és vezetők kitüntetésére megfelelő időben tegyenek javaslatot a Titkárságnak.

Az olimpiai csapat szerepléséről 1980 negyedik negyedében készüljön jelentés a Politikai Bizottság részére.

[Szó szerinti jegyzőkönyv]

2. Napirendi pont.

Jelentés a XXII. Nyári olimpiai játékokra történő felkészülésről, a kiutazó magyar csapat tervezett összetételéről.

Előadó: Rácz Sándor

Kádár János: Jó napot. Üdvözlöm az elvtársakat.

Itt most napirenden van az olimpiai játékokra való felkészülésről szóló jelentés. Előadó: Rácz elvtárs, átadom a szót, tessék.

Rácz Sándor: Rövid kiegészítem van. A nevezések helyzetéről tájékoztatásként. Összesen 145 ország kapott meghívást a moszkvai olimpiára. A mai napig 38 ország nemzeti bizottsága jelentette be a részvételét. Harmincnyolc.

Kádár János: Nem sok, egyelőre.

Rácz Sándor: Ugyancsak a mai napig 33 kormány foglalt állást a bojkott mellett. 33 ország esetében 23 nemzeti olimpiai bizottság csatlakozott a kormány bojkott felhívásához, 2 ország esetében az olimpiai bizottság szembe helyezkedett a kormány állásfoglalásával, és 8 ország olimpiai bizottsága - e 33 kormánynál - 8 olimpiai bizottság még nem foglalt állást. A nevezési határidő május 24-én jár le. A kormányok nagy többsége eddig nem nyilatkozott. Amennyiben a kormány nem akar bojkottot kimondani, akkor nem is szükséges, hogy nyilatkozzon a kormány. Az összes körülményt mérlegelve, úgy ítéljük meg, hogy mintegy 100 ország részvételével lehet számolni. Azzal, hogy az előző olimpiákat is figyelembe véve, a gyakorlat az volt, hogy legalább 20 ország mindig hiányzott az olimpiáról. Úgy kb. ez, amit most tudunk jelenteni. Nincs több kiegészítem.

Kádár János: Tessék elvtársak, kérdések következnek. Kinek van kérdése? Havasi elvtárs.

Havasi Ferenc: Keveset értek ehhez a sporthoz, csak azon gondolkodtam, hogy ha ezen az elmúlt évi illetve négy évvel ezelőtti montreali olimpián volt egy olyan kivétel, mondjuk 150 ország közül az első 5-6 helyen állunk meg mi is az eredményeket illetően, akkor most ugyanez a követelmény ez nem laza? Mivel kevesebb ország vesz részt.

Kádár János: Tessék, kinek van még kérdése?

Hát nekem volna egy kérdésem. Itten jelezve van, hogy ezen az olimpián a 18 sportágban 210-250 magyar sportoló venne részt. A kérdésem az volna, ha viszonyítjuk, akkor a Montrealhoz, hogy ott mennyien vettek részt?

Tessék. Nincs több kérdésem. Hát azt hiszem a kérdésre, a két kérdésre talán Buda elvtárs válaszolna nem?

Rácz Sándor: Majd megosztjuk. A Havasi elvtárs kérdése, hogy Montrealhoz viszonyítva most kicsit szolidabb célokat tűzünk ki. Szerintem ezt úgy terveztük annak idején és azzal számoltunk, hogy részt vesznek az országok többsége a moszkvai olimpián. Most úgy ítéljük meg, hogy amennyiben a sport-nagyhatalmak is - Egyesült Államok, NSZK, Japán stb. - részt vennének, akkor nem tudnánk teljesíteni azt a célt, amit magunk elé tűztünk. Nem tudnánk elérni, olyan szinten vannak a különböző sportágaink, a versenyen résztvevő versenyzőink, hogy akkor az nem lenne reális. Viszont most figyelembe véve a bojkottot, úgy ítéljük meg, hogy nem kizárt, hogy esetleg elérjük azt a szintet. Érmeket, vagy a nemzetek helyezését illetően is, mivel jelentős országok, Egyesült Államok, NSZK és a többi nem vesz részt.

A Kádár elvtárs kérdése, a harmadik oldal elején, most előreláthatólag 18 sportágban veszünk részt a moszkvai olimpián. Ugyanezt, tehát a sportágakat vizsgálva, Montrealban, 17 sportágba vettünk részt. A versenyzőket illetően most azt jelentjük, hogy 210-250 sportoló vesz részt Moszkvában. Ugyanez a szám Montrealban 182 volt és végül a teljes létszámunkat vizsgálva - mindent: gyúrókat, szakvezetők, edzők, nemzetközi versenybírók és a többi beleszámítva - Moszkvában 400, négyszázkilencvenegy fővel vennénk részt. Ugyanez a teljes összlétszám Montrealban 311 fő volt.

Kádár János: Jó.

Rácz Sándor: Nincs tovább Kádár elvtárs.

Kádár János: Jó. Ki kíván hozzászólni? Lázár elvtárs, tessék.

Lázár György: Ezzel a jelentéssel is, hát természetesen értem azt is, hogy itt nem lehet az ügyet, magát tekintve semmiféle előzetes, olyan követelményt támasztani, ami valamilyen számszerűségi eredményeknek az elérését határozza meg, de erre ösztönözni lehet. És úgy gondolom, hogy ezért nagyon fontos, hogy az, az előkészítő munka, amit az elvtársak jeleztek, az tervszerűen végbemenjen.

A másik megjegyzésem azokhoz a számarányokhoz vonatkozik, amikről a Rácz elvtárs szólt. Én nem kívánom azoknak a megváltoztatását, ajánlanám viszont az ismételt áttekintését, Mondjuk első hallásra is, úgy tűnik, hogy nincs arányban a sportolói létszám tervezett növekményével az a növekmény, ami a kísérőknél többletként mutatkozik. Hát, ha azok a számok stimmelnek, amit Rácz elvtárs mondott, akkor ebből logikusan ennek kell következnie. És visszaemlékezve a montreali olimpiára, illetve más világversenyekre, olyan anomáliák fordultak elő, hogy éppen azok hiányoztak, akik a sportolók helyszíni felkészítésénél valamilyen érdemleges szerepet tölthettek volna be, és éppen olyanok voltak kint, akiknek semmi közreműködési lehetősége, de képessége se volt ahhoz, hogy a sportoló eredményesen sportolhasson. Úgy gondolom, hogy eredményeket érhesse el, úgy gondolom ebből a szempontból is igen gondosan, kellene nemcsak a sportolókat, hanem a kísérőket is kiválasztani.

Kádár János: Gyenes elvtárs, tessék.

Gyenes András: Két dolgot szeretnék felvetni. Az egyik, ami a helyezéseket illeti, hát én azt hiszem, ha reálisan mérlegeljük az erőviszonyokat, és csak a szocialista országok sportját vesszük figyelembe, akkor se reális az 5. hely elérése. Tehát, ha távol maradnának nagy kapitalista sportnemzetek. Legalább hat olyan szocialista ország van, amelyeknek a pontszerzésével úgy kell számolni, hogy magasabb lesz, mint a miénk.

Másik dolog, az ezzel a bojkottal kapcsolatos. A propagandákban, azt hiszem nagyon vigyázni kell azzal, hogy mit mondunk mi erről a helyzetről. Egy kicsit ilyen mulatságos helyzetbe kerülhetünk. Harmadik oldal alján az szerepel, hogy a nemzetek sorrendjében az 5. hely elérése a jelenlegi elemzés a lapján nincs valószínűség, bár ezt még befolyásolhatja a bojkott. Hát mi ugye a bojkott ellen lépünk föl. (Igen) Itt pedig úgy tűnik, mint hogyha

Kádár János: Előnyünkre válna.

Gyenes András: Az lenne előnyös a számunkra, ha a bojkott minél teljesebb lenne. Azt hiszem, hogy a propagandába messze kerülni kellene mindenfajta helyezést, nemzetek sorrendjébe való, helyezéssel való foglalkozást, és inkább valami pontokba kellene megjelölni azt, hogy milyen célokat tűznek maguk elé a magyar sportolók.

Kádár János: Egyéb hozzászólás nincs? Én nekem is volna észrevételem. Én azt hiszem, ezt vegyük tudomásul, mint az előkészületek jelenlegi helyzetét, mert hiszen annyira áttekinthető mi ezt nem tudjuk. Na, mostan a felmerült kérdésekkel kapcsolatban, hát a kísérletnél szintén nem olyan egyszerű nekünk beleszólni, mert így ha gondolkodik az ember, van ilyen furcsa eset, hogy megy egy sportoló egy sportágba, esélyes, és lehet, hogy többnek kell kísérni, valamilyen oknál fogva, olyan értelemben, akik effektív tudnak segíteni, és persze van fordítva is. Fordítva is. Úgy hogy, azért nézzék csak meg ezt, amit a Lázár elvtárs felvetett, de magyarul mondva, oda koncentrálva, hogy ne a társadalmi vezetők utazzanak és nézegessék az olimpiát, hanem az, aki ott effektíve tud segíteni. Hát persze, aki bíró, az bíró. A meghívott bíró. És hát akkor ugye edző, meg orvos, meg mit tudom én, kevés pszichológus. Szerintem ott a versenyen már hagyják őket békibe, de hát lényegében itt a társadalmi vezetőkről van szó. Ott köll radikálisan szűkre venni az egészet, hát azért ez nem egy ilyen ingyen utazás, ne így fogjuk föl. Na mostan, a helyezést illetően, ezt hagyjuk mi most homályba, - ezt hogy ebbe az esetben, meg abba az esetben, ennek itten nincsen semmi értelme. Most csak a sportra korlátozva egyelőre ezt a bojkottot. Én azt mondom, hogy effektív eredmények alapján és viszonyítás nélkül, hát ugye a legtöbb sportágban mérhető azért a, a nemzetközi színhöz a magyar sportolók tudása, és a szerint kell, amennyiben valahol írnak egy versenyzőről, hogy esélyes, hogy mi úgy vesszük, mintha a bojkott nem volna, az egyes sportolók esetében. Általában én szintén azt ajánlom, hogy nekünk a főkészülésünk az egyelőre úgy köll, hogy legyen, hogy mi egy normál olimpiára készülünk, hát nincs okunk egyelőre ezen változtatni, amíg a végső helyzet ki nem alakul. Úgy, hogy egy-egy szót addig úgy ne mondjunk, semmi olyasmit, hogy ha bojkott lesz, meg ha lesz, meg nem lesz, meg, meg, az esélyekkel összekeverve se emlegessük ezt, amíg a végső nevezési határidő le nem jár és a kép nem világos. Hát akkor természetesen valamit a, a hangon ott kell kicsit változtatni, nem? És elfelve a, a bojkottot. De addig úgy vegyük és a propagandánk is olyan legyen, mintha nem volna a bojkott, illetve egyelőre vegyük úgy, hogy ez nem győzött ez a bojkott spekuláció.

A másik észrevételem az volna, hogy én láttam valami tájékoztatást egy ilyen tanácskozásról, valami sportügyekkel foglalkozó emberek összejöttek a szocialista országból, országból, és ott megállapodtak valamiféle tennivalókban és felkérték az összes résztvevőt, minket is, hogy a magunk sport kontaktusait felhasználva azért dolgozzunk a bojkott ellen. Hogy dolgoznunk kell. Úgy, hogy az a bizonyos társadalmi vezető ne olimpiára orientálódjon, hanem most mozogjon inkább, ha annak van valami értelme. Valami nemzetközi sportkapcsolatot felhasználva. Ezt, elvtársak, mindenképpen érdemes megcsinálni, még akkor is, ha az adott országnál úgy döntenek, hogy bojkott és a sportolókra rákényszerítik, ez akkor is hasznos és jó politikai, sportpolitikai munka, mert ott belül, ott ónáluk, a sportolók közt, a bojkottot az nem népszerű most nem akarom piszkálni, azt hiszem igaz az, amit itt tárgyalnak meg az életét azoknak, akik bojkottot szerveznek, vagy esetleg bojkott mellett döntenek majd. Na most, végül valamit a sportról és az esélyről, felhasználva ezt az alkalmat, hogy most sportról beszélünk. Hát csak egy megjegyzést szeretnék tenni. Hát ugye nagy irodalma van nálunk a sportnak, főleg a futballnak, mit csinálunk, mit ne csináljunk, most anyagi dolgokat rendezünk, meg fogunk valamit rendezni. Én megmondom elvtársak, én az anyagi részét most nem akarom piszkálni, azt hiszem igaz az, amit itt tárgyalnak és amit határoztak a futballal kapcsolatban és amit a publicisztikában is írnak, hogy ott is valamiképp a valódi érdekeltséget kéne érvényesíteni. De én megmondom őszintén, a sportból két elem hiányzik még, na most már az egész sportra értem, az igazi hazafiasság, a nemzeti becsület érzése, amikor válogatott szintről van szó, akár egyéni, akár csapatválogatotról, és a sporton belül majdnem azt mondanám, a legszimplább sport-etika hiányzik. Mondjuk egy sportoló, egy egyetbe aktív sportoló, annak sportszerűen küzdeni kell, a küzdő szelleméhez. Ez a legnagyobb baja a magyar sportnak. S megmondom őszintén elvtársak, hogy aki úgy indul előre, mintha hátrafelé támolyogna, isten bizony le lehet mondani azokról a bizonyos hiú reményekről, hogy majd az győzni fog ott, meg győzelemre viszi a mi zászlónkat, az nem fogja győzelemre vinni, aki már tántorogva indul meg, úgy megy előre, mintha hátrafelé lépkedne. Szóval egy kis nemzeti becsületet megkövetelni, kis sportetikát és küzdőszellemet a sportolóktól és azoktól is, akik a sportolókat képezik és nevelik, a menedzserektől meg hasonlótól. Amíg itt nem tudunk változtatást csinálni, addig nem lesz semmi. Aztán vannak előttünk példák is, ahol kézbe veszik a dolgot, azért ott eredményeket érnek el. Mert azért az NDK se magától érte el azokat automatikusan, amit elért. Nézzék meg, a románok mit csináltak a sportba az utolsó 10-20 év alatt. Kézbe vették keményen, néha gorombán, otrombán, mondtuk milyen hülyeségeket csináltak, azért a sport színvonalát fölemelték. Nálunk meg akkora fajta liberalizmus van, a sportolókra nem is beszélek, hanem a vezetőkről, mert a vezetőkön dől el minden, a szakvezetőknél és a, és a, a sportvezetőknél dől el ez a szellem kérdése, ott kezdődik a dolog, aztán lehet csak a sportolóktól megkövetelni és ott nincs ez. Hát ez csak olyan mellékes megjegyzés volt, az olimpiától függetlenül.

Valamikor voltam egyszer Moszkvában, van vagy húsz esztendeje, az isten tudja miféle atlétikai verseny volt ott, valami futás volt, ötezer méteres futás, indult vagy negyven futó, 2 magyar, az egyik 1200 méternél feladta, a másik 1500-nál. Az összes többi végig futotta. És a sportnál azért van ilyesmi, hogy, hogy a, a nagy publikum a nagy stadionba azt a félóra késéssel utóljára befutót tapsolja meg a győztes után a legjobban, mert tiszteli a sportszellemet és a küzdőszellemet. Ez, amire gondolok, hogy ez hiányzik és nincs megfelelő.

Na befejeztük az ankétunkat? Úgy, hogy ezek egy kicsit még próbáljanak valamit ebbe a bojkott elleni harc területén is valamit csinálni. És ezeket a számokat meg nézzék meg. Talán a kísérletnél inkább csak így a társadalmi vezetőket illetően lehet redukálni, mert mondjuk orvost, meg edzőt, meg gyúrot mi nem tudunk lespórolni, ha már a sportoló ott van. Tessék.

Buda István: Ez a szám valós. A versenyzői szám mellett kimondottan sportvezetés és szakmai sportirányító mintegy 110 ember. Megvan a pontos összetétel ma már ebből orvos, gyúrot, edző összesen 70, különböző ilyen segédszemélyzet 10, elnőzést kérek, loápoló, zongorista, stb. effektív a sportot szolgáló ember. Mert itt más struktúra van Moszkvában, mint Montreálban. Itt van, pl. az ifjúsági tábor, amely ebbe a küzdőszembe van, globál nagy számba szerepel, amelyek egy politikai jelentőségű, hogy minden országból meghívtak ilyen ifjúsági - és ezt a KISZ kezeli -, 40 fővel. Benne van a sajtó, televízió, rádió, benne a belügy, amelyet mostan speciálisan igényelnek, de a mi státuszunkra viszik, nem külön akkreditálási státuszra viszik. Tehát 210-250 sportolóhoz, mintegy 110 (közbeszólást nem érteni) tessék?

Kádár János: Ez nem világos, hogy a belügytől több kell, mint Montrealba?

Buda István: Nem, az egy más, más státusszal, akkor nem nálunk számolták el, ebbe a számba most itt van.

Kádár János: Jaa

(közbeszólás ?/?) ha mi csábitunk, akkor szavazzuk meg, attól félünk, hogy ő, akkor ne szavazzuk meg)

Buda István: Azt szeretném kihangsúlyozni, hogy 210-250 sportolóhoz, mintegy sportvezető és a sportot szolgáló, összesen 110-120. A többi ez az új struktúra miatt van.

Kádár János: Na, ezt még nem tudtam.

Hát akkor tudomásul vesszük. Köszönjük.

Kádár János:

(Napirend utáni beszélgetés.)

Ezek az esélyek ezek olyanok, Havasi elvtárs, minden olimpia előtt hosszú hónapokon át a sportvezetés egy része a számítógépekkel és a napirend utáni ..dolgaikkal. ahelyett, hogy a sportolókkal és a felkészítéssel foglalkoznának, mert mindig reszketnek, hogy itt mondanak valamit, és akkor mi lesz utána. Az egész becslés egy lebegő. (Közbeszólást nem érteni) És akkor nincs, igen, ha az a küzdőszellem egy kicsit jobb volna, akkor még másik négy sportoló meg eredményt érhetne el. Na, jó. Hát ez körülbelül ilyen olimpia lesz most már. Látható nagyjából. És amit a Kádár elvtárs, itt olyan optimistán bejelent, hogy ugye hát így, úgy, amúgy, 33 stb., de hát azért mégis 40 jelentkezett. Még levékonyodhat ez az olimpiai részvétel. Ilyen, olyan függés miatt, a nyavalya miféle afrikai országok is bejelentették a bojkottot, azért nekik mi közzük van, nekik van gondjuk Afganisztánnal? Függenek valakitől. Na, jó van. Hát akkor áttérünk a személyi javaslatokra.

Jelentés a Politikai Bizottságnak a XXIII. Nyári olimpiai játékokra való felkészülésről, a kiutazó magyar csapat tervezett összetételéről

MAGYAR SZOCIALISTA MUNKÁSPÁRT KB
KÖZIGAZGATÁSI ÉS ADMINISZTRATÍV
OSZTÁLYA

SZIGORÚAN BIZALMAS
Bp., 1980. május 5.
KAO/387/ 1980. sz.
Készült: 2 példányban

J e l e n t é s

a Politikai Bizottságnak
a XXIII. Nyári olimpiai játékokra való felkészülésről,
a kiutazó magyar csapat tervezett összetételéről

A XXIII. Nyári olimpiai játékokra Moszkvában, július 19. és augusztus 3. között kerül sor.

Az 1976. évi montreali olimpián a magyar sportolók 4 arany, 5 ezüst és 13 bronzérmet szereztek, az országok közötti nem hivatalos pontversenyben 155 pontot értek el, és ezzel a 9. helyen végeztek.

A moszkvai olimpiai játékokra, a Titkárság 1976. augusztus 30-i határozatát figyelembe véve, az OTSH és a magyar Olimpiai Bizottság azt a célt tűzte ki, hogy a magyar csapat szereplése legyen a montrealinál eredményesebb, teljesítménye feleljen meg olimpiai hagyományainknak, a nemzetek sorrendjében az 5-7. hely egyikén végezzen.

Az olimpia előkészületeit számos országban erős politikai megnyilvánulások kísérik. A Nemzetközi Olimpiai Bizottság és a nemzetközi sportszövetségek - a fokozódó politikai nyomás ellenére - támogatják a moszkvai olimpia megrendezését, szembehelyezkedtek az ellenolimpia gondolatával.

Illetékes szovjet elvtársaktól tájékoztatást kaptunk, hogy részükről minden előkészület megtörtént az olimpia sikeres lebonyolítására.

1.

A Magyar Olimpiai Bizottság 1977. márciusában határozta meg a felkészülés alapelveit és fő feladatait. Ezek középpontjában a nemzetközi élvonalhoz igazodó, az egyé nekre bontott edzési és versenyzetési tervek végrehajtása állt.

Sportolóink felkészülése mindezeideig zavartalanul folyt. Biztosítva voltak a szükséges feltételek, a hazai és a külföldi edzőtáborozás lehetőségei. A válogatott keretek és a jelentősebb szakosztályok élére többségében jól képzett szakvezetők kerültek. Szorosabbá vált a sportegyesületek és a szövetségek együttműködése a versenyzők felkészítésében. Szervezettebb lett a sportorvosi tevékenység, a tudományok egyes eredményeinek hasznosítása.

A nevelő- és politikai felkészítő munka szerves részét képezi az előkészületeknek. Az olimpiai keret tagjainak januárban tett ünnepélyes fogadalmá növelte a sportolók elkötelezettségét. Megalakultak és működnek az olimpiai keretek KISZ csoportjai. A felkészítést szolgálják az időszzerű politikai kérdésekről szóló központi előadások, az edzőtáborokban sorra kerülő tájékoztatók, a csoportos beszélgetések, a KISZ által kezdeményezett Olimpiai Klub rendezvényei.

A sajtó, a rádió és a televízió rendszeresen, megfelelően foglalkozik az olimpiával.

A nemzetközi sportszervezetekben a magyar sportdiplomata hasznos tevékenységet fejtenek ki. Szoros kapcsolat és jó együttműködés jött létre a magyar sportszervek és a moszkvai olimpiai szervező bizottság között.

2.

Az olimpián előreláthatóan 18 sportágban 210-250 magyar sportoló vesz részt. Teljes létszámú csapat indul birkózásban, cselgáncsban, kajak-kenuban, öttusában, sportlövészetben, súlyemelésben, tornában és vívásban /105 fő/. Csapatjátékokban eddig részvételi jogosultságot szereztek női kézilabdában és vízilabdában /25 fő/. Atlétikában, evezésben, íjászatban, kerékpárban, lovaglásban, ökölvívásban, műugrásban, úszásban és vitorlázásban csak a versenyszámok, illetve a súlycsoportok egy részében indulnak sportolóink /80-120 fő/. A részvételi jogosultságot selejtezett játsszik még a női és a férfi kosárlabda csapat. A részvételi jogot nem tudta megszerezni a labdarúgó, a férfi kézilabda, a női és a férfi röplabda csapat.

A sportágak világ- és Európa-bajnoki versenyeredményei alapján megállapítható, hogy előreléptünk birkózásban, cselgáncsban, férfi tornában. A nemzetközi élmezőnyben tartjuk helyünket kajak-kenuban, női kézilabdában, vízilabdában és vívásban. Néhány sportágban - atlétika, öttusa, sportlövészet, súlyemelés, műugrás, úszás - a világszínvonalat csak egy-két versenyzőnk éri el. Evezésben, íjászatban, kerékpárban lovaglásban, ökölvívásban, női tornában, vitorlázásban egyrészt visszaestünk, másrészt a nemzetközi élvonalat alig közelítjük meg.

A 13 kiemelt sportegyesület zöme az eddigi nemzetközi teljesítménye alapján elmaradt a tervezett szinttől. Néhány - nem kiemelt - sportegyesületben viszont nőtt az olimpiai érem- és pontszerzésre esélyes versenyzők száma. Egyes élsportolóknál a felkészülés során erkölcsi-magatartásbeli problémák jelentkeztek, esetenként egészségtelen edzői rivalizálás is zavarta a munkát.

Az eddigi nagy versenyek alapján a sportvezetés úgy ítéli meg, hogy a célkitűzések közül várhatóan teljesül a montrealinál eredményesebb szereplés, a hagyományos olimpiai eredményesség megközelítése. A nemzetek sorrendjében az 5-7. hely elérése a jelenlegi elemzés alapján nem valószínű, bár még ezt befolyásolhatja a bojkott.

II.

HATÁROZATI JAVASLAT

1. A Politikai Bizottság az olimpiai felkészülés helyzetéről, valamint a kiutazó csapat tervezett összetételéről szóló jelentést tudomásul veszi.
2. Az olimpia kezdetéig hátralevő időszakban a felkészülési programokban meghatározott feladatok maradéktalan végrehajtására kell törekedni. Továbbra is biztosítani kell az eredményes szerepléshez szükséges feltételeket. A sportszakmai munka szerves részeként nagy figyelmet kell fordítani az olimpiai csapat politikai felkészítésére, morális és fegyelmi egységének szilárdítására. Esélyeink megítéléséről szerényen, mértéktartóan kell tájékoztatni a hírközlő szerveket.
3. Kádár János, Korom Mihály és Borbándi János elvtárs június végén vagy július elején tegyen látogatást a tatai olimpiai edzőtáborban.
4. Az olimpiai csapat ünnepélyes búcsúztatására, illetve fogadására, valamint az eredményesen szerepelt versenyzők és vezetőik kitüntetésére megfelelő időben készüljenek előterjesztések a Titkárság számára.
5. Az olimpiai csapat szerepléséről készüljön jelentés a Politikai Bizottságnak 1980. IV. negyedévében.

/Rác Sándor/

MOL M KS 288. f. 5/800. ő. e. Magyar Országos Levéltár (Eredeti aláírásokkal hitelesített jegyzőkönyvrészlet, határozat és a tárgyhoz kapcsolódó előterjesztés)

Jegyzőkönyvrészlet a Titkárság 1980. június 16-i üléséről

SZIGORÚAN BIZALMAS

Készült: 3 pld-ban

J E G Y Z Ő K Ö N Y V A Titkárság 1980. június 16-án megtartott üléséről

Jelen vannak: Gyenes András, Kádár János, Korom Mihály, Németh Károly, Óvári Miklós, továbbá Aczél György, Gáspár Sándor, Maróthy László és Méhes Lajos elvtársak.
Az ülésen nem vesz részt /szolgálati okból külföldön van/: Havasi Ferenc elvtárs

NAPIREND:

[...]

3. Javaslat az olimpiai csapat ünnepélyes búcsúztatására, fogadására, az eredményes sportolók és vezetők kítüntetésének elveire.

Előadó: Rácz Sándor elvtárs

Hozzászólók: Buda István és Kádár János elvtársak

[Határozat]

A Titkárság elfogadja a javaslatot az olimpiai csapat ünnepélyes búcsúztatására, fogadására, az eredményes sportolók és vezetők kítüntetésének elveire.

Tudomásul veszi, hogy a moszkvai nyári olimpiára utazók ünnepélyes búcsúztatására július 17-én, fogadásukra augusztus 4-én a Ferihegyi repülőtéren kerül sor; Borbándi János mond beszédet.

Egyetért azzal, hogy Korom Mihály és Maróthy László elvtársak mindkét alkalommal jelenjenek meg.

Elvileg hozzájárul, hogy az eredményesen szereplő sportolók és sportszakemberek kítüntetésben részesüljenek:

- az I-III. helyezettek a Magyar Népköztársaság Sportérdemérem arany, ezüst, bronz fokozatát kapják meg;
- kivételes, megalapozott esetben néhány IV-VI. helyezést elért egyéni és csapattag is részesülhet kítüntetésben;
- kiemelkedő eredményesorozat elismeréséül, illetve példamutató pályafutás lezárásaként a Munka Érdemrend arany és ezüst fokozata is adományozható;
- a felkészülésben kitért sportszakemberek elismerése a sportolókra vonatkozó elvek értelemszerű alkalmazásával történjék.

A konkrét kítüntetési javaslatokat megfelelő időben terjesszék a Titkárság elé.

Egyetért azzal, hogy az adományozandó kítüntetések Losonczi Pál elvtárs adja át augusztus 8-án a Parlamentben. Az ünnepségen Korom Mihály, Maróthy László és Borbándi János elvtársak vegyenek részt.

Helyesli, hogy Kádár János elvtárs alkalmas időpontban Tatán meglátogassa az olimpiai keret tagjait.

Korom Mihály elvtárs állítsa össze és megfelelő időpontban terjessze a Titkárság elé jóváhagyásra az olimpiát megtekintő legfelsőbb párt- és állami vezetők részvételi tervét.

MOL M KS 288.f. 7/609. ő. e. Magyar Országos Levéltár (Eredeti, aláírásokkal hitelesített jegyzőkönyvi határozat)

Jegyzőkönyvrészlet a Titkárság 1980. július 14-i üléséről

SZIGORÚAN BIZALMAS!

Készült: 3 példában

J E G Y Z Ő K Ö N Y V

A Titkárság 1980. július 14-én megtartott üléséről

JELEN
VANNAK: Havasi Ferenc, Kádár János, Korom Mihály, Óvári Miklós, továbbá Gáspár Sándor, Maróthy László és Méhes Lajos elvtársak Az ülésen nem vesznek részt: Gyenes András elvtárs /szolgálati okból/, Németh Károly elvtárs /szabadságon van/; nem vesz részt továbbá Lázár György elvtárs.

NAPIREND:

[...]

3. Korom Mihály elvtárs szóbeli bejelentése alapján

[Határozat]

a Titkárság tudomásul veszi, hogy Korom Mihály elvtárs július 18-án Moszkvába utazik, ahol részt vesz az olimpiai játékok megnyitó ünnepségén; július 21-én érkezik vissza. Távollétében Havasi Ferenc elvtárs helyettesíti.

A Titkárság megbízza Óvári Miklós elvtársat, hogy a KB Agitációs és Propaganda Bizottságának július 18-i munkamegbeszélésén az olimpiai játékokkal kapcsolatban dolgozzon ki eligazítást a sajtó számára.

A Titkárság ajánlja, hogy az olimpiai játékok protokoll eseményeiről a hazai sajtószervek csak a megnyitó és a záró ünnepség alkalmával adjanak ki közleményt. Ebben a szovjet vezetők részvételén kívül csak a magyar párt és kormány képviselőiben jelen lévő elvtársakat nevezze meg. Kádár János esetleges részvételét bejelentő közleményről külön szülessék döntés.

MOL M KS 288.f. 7/612. ő.e. Magyar Országos Levéltár (Eredeti aláírásokkal hitelesített jegyzőkönyvi határozat)

Jegyzőkönyvrészlet a Politikai Bizottság 1980. augusztus 5-i üléséről

SZIGORÚAN BIZALMAS!

Készült: 3 példában

J E G Y Z Ő K Ö N Y V

A Politikai Bizottság 1980. augusztus 5-én megtartott üléséről

JELEN
VANNAK: Aczél György, Benke Valéria, Gáspár Sándor, Havasi Ferenc, Korom Mihály, Németh Károly, Sarlós István, továbbá Bruttyó János és Várkonyi Péter elvtársak. Az ülésen nem vettek részt /szabadságon vannak/: Kádár János, Lázár György, Losonczi Pál, Maróthy László, Méhes Lajos és Óvári Miklós elvtársak. Nem vesz részt továbbá Gyenes András elvtárs.

NAPIREND:

[...]

A KB Közigazgatási és Adminisztratív Osztályának javaslata

[Határozat]

A Politikai Bizottság hozzájárul, hogy a XXII. Nyári Olimpiai Játékokon eredményesen szereplő sportolók és sportszakemberek közül

A Munka Érdemérem arany fokozatával tüntessék ki

- kiemelkedő eredményesorozatok és példamutató pályafutások elismeréseként Kocsis Ferenc és Magyar Zoltán olimpiai bajnokokat,
- a felkészítésben végzett eredményes munkájuk elismeréseként Hegedűs Csaba birkózó szövetségi kapitányt, Széchy Tamás úszó-vezetőedzőt, Vass Imre vívőedzőt,
- a XXII. Nyári Olimpiai Játékok előkészítésében és lebonyolításában kifejtett kiemelkedő nemzetközi munkásságáért dr. Csanádi Árpád elvtársat, az OTSH elnökhelyettesét,
- az olimpiai csapat felkészítésében és szereplésében kifejeződő eredményes szervező-irányító tevékenységéért Páder János elvtársat, az OTSH elnökhelyettesét.

A Munka Érdemrend ezüst fokozatával tüntessék ki

- kiemelkedő eredményesorozatának és példamutató pályafutásának elismeréseként Hargitay András úszót, Verrasztó Zoltán úszót, Szabó István kajakozót;
- a felkészítésben végzett eredményes munkájának elismeréseként

Müller Ferdinánd birkózó-vezetőedzőt,
Parti János kajakozó-vezetőedzőt.

A Politikai Bizottság tudomásul veszi, hogy kiemelkedő eredményesorozatok, valamint példamutató pályafutások elismeréseként a Játékokon I-III. helyezést elért sportolók közül

- 20 főt a Magyar Népköztársaság Sportérdemérmének arany fokozatával,
- 6 főt a Magyar Népköztársaság Sportérdemérmének ezüst fokozatával,
- 26 főt a Magyar Népköztársaság Sportérdemérmének bronz fokozatával.

a felkészítésben kitűnt sportszakemberek közül

- 18 főt a Magyar Népköztársaság Sportérdemérmének arany fokozatával,
- 23 főt a Magyar Népköztársaság Sportérdemérmének ezüst fokozatával,
- 5 főt a Magyar Népköztársaság Sportérdemérmének bronz fokozatával tüntetnek ki.

Tudomásul veszi továbbá, hogy egyéni elbírálás alapján a Magyar Népköztársaság Sportérdemérmének ezüst fokozatával tüntetik ki Oláh Béla súlyemelőt és Bakó Zoltán kajakozót.

A Politikai Bizottság tudomásul veszi, hogy a kitüntetések átadására augusztus 8-án kerül sor. Az Elnöki Tanács kitüntetéseit Trautmann Rezső elvtárs, a Magyar Népköztársaság Sportérdemérmét pedig Borbándi János elvtárs adja át. A kitüntetés átadásán Korom Mihály elvtárs vegyen részt.

MOL M KS 288. f. 54/806. ő. e. Magyar Országos Levéltár (Eredeti aláírásokkal hitelesített jegyzőkönyvi határozat)

Jegyzőkönyvrészlet, határozat és jelentés a Politikai Bizottság 1980. december 9-i üléséről

SZIGORÚAN BIZALMAS!

Készült: 3 pld-ban

J E G Y Z Ő K Ö N Y V

A Politikai Bizottság 1980. december 9-én megtartott üléséről

J E L E N Aczél György, Benke Valéria, Gáspár Sándor, Havasi Ferenc, Kádár János, Korom Mihály, Lázár György, Losonczi Pál, Maróthy László, Méhes Lajos, Németh Károly, Óvári Miklós, Sarlós István, továbbá Brutyó János, Fejtő György, Gyenes András és Várkonyi Péter elvtársak.

N A P I R E N D:

[...]

5./ Jelentés a XXII. Nyári olimpiai játékokról és a magyar csapat szerepléséről

Előadó: Rácz Sándor elvtárs

Hozzászóltak: Gyenes András, Losonczi Pál,

Korom Mihály és Kádár János elvtársak

[Határozat]

A Politikai Bizottság tudomásul veszi a XXII. Nyári olimpiai játékokról és a magyar csapat szerepléséről készült jelentést.

Megállapítja, hogy a moszkvai olimpián részt vett magyar csapat a célkitűzéseket teljesítette.

Megbízta Rácz Sándor elvtársat, hogy a Politikai Bizottság határozatának szövegét az ülésen elhangzott észrevételek figyelembevételével készítse el; a pontosított szöveget Korom Mihály elvtárs hagyja jóvá.

Hozzájárul, hogy a határozat jelenjen meg a KB Agitációs és Propaganda Osztályának bizalmas tájékoztatójában.

Tudomásul veszi, hogy a magyar sport helyzetéről átfogó jelentés készül és megfelelő időben a Politikai Bizottság elé kerül.

Jelentés a Politikai Bizottságnak a XXII. nyári olimpiai játékokról és a magyar csapat szerepléséről

MAGYAR SZOCIALISTA MUNKÁSPÁRT KB
KÖZIGAZGATÁSI ÉS ADMINISZTRATÍV
OSZTÁLYA

SZIGORÚAN BIZALMAS!

Bp., 1980, november 28.

KÁO/387/11/ 1980. sz.

Készült: 2 példányban

J e l e n t é s

A Politikai Bizottságnak

a XXII. nyári olimpiai játékokról és a magyar csapat szerepléséről

A moszkvai olimpián 81 nemzet képviselőjében 5700 versenyző vett részt; 74 olimpiai és 36 világcsúcs született.

Az enyhülésselens erők bojkott-kísérletei lényegében megghiúsultak. A Szovjetunió minden korábbinál magasabb színvonalon biztosította a rendezés valamennyi feltételét. Az olimpiai játékok példás szervezettséggel, jó légkörben, a béke, a népek barátsága jegyében zajlottak le.

A szocialista országok küldöttségei szoros egységben tevékenykedtek, összehangolt munkával sikerült közös javaslataikat elfogadtatniuk, pozícióikat megerősíteniük az olimpiai és a nemzetközi sportmozgalomban. Erősödött a szocialista és a fejlődő országok együttműködése.

Az olimpia eseményeiről a sajtó, a rádió és a TV tárgyilagosan, közmegegyezésre tájékoztatta a lakosságot. A technikai feltételek biztosításában közreműködő magyar vállalatok, szakemberek kivívták a rendező országot, a nemzetközi sportszervezetek és a nézők elismerését.

I.

1) A magyar olimpiai csapat a montrealinál jobb, a hagyományokat megközelítő eredményekkel teljesítette a célkitűzéseket, összességében megfelelően szerepelt. Versenyzőink döntő többsége megfelelő küzdőképességet, fegyelmet magatartást tanúsított, a csapat jó közösséget alkotott.

A 23 olimpiai sportág közül 21-ben vettünk részt 273 versenyzővel. 7 arany, 10 ezüst és 15 bronzéremet, összesen 231 pontot szereztünk. A sportolók jó kiválasztását mutatja, hogy a csapat tagjainak 60 %-a került az első hat hely egyikére.

2) Az egyes sportágak szereplése.

a. A várakozásnál jobb teljesítményt nyújtottak a birkózók, a férfi úszók és a sportlövők.

Legeredményesebb sportágunk a birkózás volt. Kötöttfogású birkózóink eddigi legjobb olimpiai szereplésükkel igazolták az új szakvezetés törekvéseit, amely elsősorban az edzőkövetelmények és módszerek nemzetközi színvonalra emelésére, a versenyzők küzdőképességének, győzniakarásának növelésére irányult.

Férfi úszásban a szakvezetők jól hasznosították a montreali gyenge szereplés tapasztalatait és ezáltal jól sikerült a formaidőzítés is. A sportág szűk hazai élvonala miatt azonban csak kevés versenyszámban indulhattak úszóink. Női úszásban - az utánpótlás, a kiválasztás és a felkészítés alacsony színvonalára következtében - a döntőbe jutást sem tudtuk elérni.

Sportlövőinknek tervszerű, szervezett munkával több versenyszámban sikerült a nemzetközi élmezőnyhöz felzárkózniuk.

b. A célkitűzéseknek megfelelően szerepeltek az öttusázók, a cselgáncsozók, az ökölvívók, a női kosár- és röplabdázók, valamint a férfi kézilabdázók.

Az öttusában hosszadalmas szakmai vita után sikerült egységes csapatot kialakítani. A még jobb teljesítmény a fizikai számokban kiütöző hiányosságok miatt maradt el.

Cselgáncsban a több éves céltudatos utánpótlás nevelés, valamint a küzdőmodor eredményes megváltoztatása hozta meg a sikert.

Ökölvívásban sikerült meggyorsítani az új tehetségek fejlődését. A rendelkezésre álló idő azonban kevésnek bizonyult még jelentősebb eredmények eléréséhez. A női kosárlabda- és röplabda-, valamint a férfi kézilabdacsapat a távolmaradások következtében jutott részvételi joghoz. Mindhárom csapat élni tudott a lehetőséggel, jól használta ki a rövid felkészülési időt.

c. A kajak-kenu, a súlyemelés és a torna sportág elmaradt a tervektől, de olimpiai aranyérmekkel és további értékes helyezésekkel jelentősen hozzájárult a csapat eredményességéhez.

A kajak-kenuzók nem tudták megismételni a legutóbbi világ- és Európa-bajnokságokon elért helyezéseiket. Hiányzott a vezetés egysége, a felkészülés nem volt megfelelően összefogva. Több esélyes versenyző kudarcában kiütöztek a pszichikai felkészítés hiányosságai. A válogatást túlzottan sok és éles vita előzte meg.

Férfi tornában a versenyzők új mozdulatsorokat, új gyakorlatelemeket mutattak be, a szakvezetők korszerű edzőmódszereket alkalmaztak. Mindez biztosította a lépéstartást a világ élvonalának fejlődésével.

Női tornaszak eredményes felkészítését nagymértékben gátolta az egység és az összefogás hiánya. A versenyzők gyakorlatainak anyagerőssége csak részben felelt meg az olimpiai színvonalnak.

Súlyemelésben az év nagy részében edzőtáborokban folyó - elkerülhetetlen - központosított felkészítés sok belső feszültség és probléma forrásává vált, amely nehezítette a feladatok maradéktalan elvégzését.

d. Elmaradtak a várakozástól a vívók, a vízilabdázók és a női kézilabdázók.

1908 óta ez volt az első olimpia, amelyen vívásban nem szereztünk aranyérmeket. Az olimpiai felkészítés során a sportvezetés - a szakmai egység hiánya és a személyi ellentétek felerősödése miatt - személyi és szervezeti változtatásokra kényszerült. Az új szakvezetés nagymérvű fiatalítást hajtott végre, de a célkitűzéseket így sem sikerült megvalósítani. Az esélyes versenyzők és csapatok többsége a kritikus pillanatokban alulmaradt. Nem sikerült a formaidőzítés és a lélektani felkészítés.

Vízilabdában a csapat helyezése, játéka és magatartása nagy csalódást okozott. Az együttes - minden szükséges feltétel biztosítása ellenére - mind szakmailag, mind morálisan felkészületlennek bizonyult. A közösségi szellem, az erkölcsi helyzet megromlását elsősorban a következtelen, elnéző vezetői magatartás idézte elő.

Női kézilabdában a csapat korábbi edzőjét - egészségi okok miatt - fel kellett menteni. Ez hátrányosan befolyásolta az együttes játékfelfogását, megbontotta a csapat egységét.

e. Az atléták ezen az olimpián is - a kedvező felkészülési lehetőségek ellenére - a vártnál lényegesen gyengébb teljesítményt nyújtottak. A versenyzők többsége még a csapatba kerüléshez meghatározott szinteket sem tudta elérni, legnagyobb esélyeseink pedig korábban elért kiemelkedő eredményeik megközelítésére sem voltak képesek. Ezek oka elsősorban a rossz formaidőzítés és a vezetés gyengesége volt. A szakvezetők nem tudták végrehajtani a felkészülési terveket, a szövetség többször elvtelen engedélyt tett a versenyzőknek, egyes edzőknek és egyesületeknek.

f. Több sportágban csak egy-egy versenyszámban tudtuk biztosítani az olimpiai felkészülést. A vitorlázók, a lovasok és az íjászok megfelelő eredményeket értek el, míg az evezősök és a kerékpárosok még a szerény várakozástól is elmaradtak.

g. Labdarúgásban, férfi kosárlabdában és röplabdában - a sportágak alacsony hazai színvonala miatt - nem sikerült az olimpiai részvételi jogot megszerezni.

3) A magyar olimpiai csapat 231 pontos összeredményéhez a kiemelt sportegyesületek 63%-kal járultak hozzá. A célkitűzéseket az Újpesti Dózsa teljes egészében, a Tatabányai Bányász SC az alsó határon teljesítette. A Budapesti Honvéd a célkitűzés alsó határától is elmaradt, jóllehet a megszerzett pontok alapján a második helyre került. A többi - tíz - központilag irányított sportegyesület gyenge teljesítményt nyújtott.

A kiemelt sportegyesületek várakozástól elmaradó teljesítményének több oka van. Nem sikerült elérniük, hogy élvonalbeli szakosztályaikban a munka megfelelően a nemzetközi követelményeknek. Ez egyrészt a megfelelő szakemberek hiányára, a korszerűtlen és igénytelen edzőmunkára, a lazaságok eltűrésére, az egyesületi vezetés hiányosságaira vezethető vissza. Másrészt nem volt elég hatékony a központi irányítás és a szövetségek munkája sem. A kelletnél több vita folyt ezáltal is a központi és a sportegyesületi felkészülés helyes arányairól.

II.

Az olimpián szerzett legfontosabb tapasztalatok:

1. A versenysport nemzetközi élvonala az elmúlt olimpia óta is rohamosan fejlődött. A fejlődésnek ez az üteme várhatóan jellemző lesz a következő ciklusra is.
2. Növekedett az erkölcsi, akaratú tényezők jelentősége, a pszichikai felkészítés fontossága. Csak erős akaratú, erkölcsileg is fejlett versenyzők voltak képesek tudásuk javát nyújtani, önmagukat felülmúlni. Olimpikonjaink többsége rendelkezett ezekkel a tulajdonságokkal, ugyanakkor néhány nagy tudású versenyzőnk nem tudta elviseelni az esélyesség terhét.
3. Olimpiai célkitűzéseink reálisnak, a felkészítés elvei helyesnek bizonyultak. Az ehhez szükséges feltételek - néhány létesítmény kivételével - biztosítottak voltak.
4. Az olimpiai eredményességünk alapvetően meghatározó sportágak egy részében sikerült lépést tartani a nemzetközi színvonal fejlődésével. A jól szereplő versenyzők többsége fiatal, fejlődőképessé sportoló, akik esetenként jól ellensúlyozták tapasztaltabb, esélyesebb társaik gyengébb szereplését. Az objektíven mérhető - érmekben, helyezésekben is legjobban kamatozó - sportágakban nem történt kellő előrelépés. Az atlétika, az evezés, a kerékpározás és az úszás sok versenyszámban - a jelentős erőfeszítések ellenére - ezáltal sem sikerült megfelelő tudású versenyzőket felkészíteni.

Még a sikeres sportágaink is szűk utánpótlás bázison tevékenykednek. A labdajátékok tartós visszaesését tükrözi, hogy a selejtező tornákon hat csapatunk

nem tudta kivívni az olimpiai részvétel jogát.

Női versenyzőink aránytalanul kevés ponttal /29/ járultak hozzá a csapat összteljesítményéhez.

5. A tervszerűbb és szervezettebb munka ellenére az elmúlt négy évben erősen hullámzott a legtöbb sportág fejlődése. Az edzés módszerek korszerűsítésének lassú üteme egyes sportágakban az eredmények szinten tartására volt csak elegendő. Az élversenyzők felkészítésében javult az edzők, a sportorvosok és a kutatók együttműködése, de ez a legtöbb sportágban még elmaradt a nemzetközi színvonalól.
6. Élvsportolóink felkészítésére, az eredményességre több esetben negatívan hatott a morális jellegű problémák, az anyagias gondolkodásmód felerősödése. Mindehhez gyakran elnéző, következtelen és határozatlan vezetői magatartás is párosult.
7. Az olimpiai felkészülés programjának végrehajtását egyes sportági szövetségeken belül túl sok vita és éles személyi ellentét kísérte. Számos probléma forrása volt a központi és az egyesületi felkészítés eltérő értelmezése és gyakorlata. Kiderült, hogy jónéhány szövetségi és sportegyesületi vezető felkészültsége, vezetői készsége nem éri el a kívánt színvonalat.

III.

Javasoljuk, hogy az 1984. évi olimpiára felkészülés célkitűzése a Moszkvában elért eredmények megszilárdítása legyen. Ennek érdekében a felkészülés során megkülönböztetett figyelmet kell fordítani a következőkre:

1. Megfelelő tájékozottsággal kell rendelkezni a nemzetközi élvonal fejlődésének tendenciáiról, a legkorszerűbb tudományos ismeretekről és eljárásokról. Folyamatosan fejleszteni kell az edzések tartalmát és módszereit.
2. A versenysportban az eddigieknél nagyobb hangsúlyt kell helyezni a sportolók nevelésére, erkölcsi, akarati tulajdonságaik fejlesztésére. Nagyobb figyelmet kell fordítani az erkölcsi ösztönzésre, az anyagias szemlélet visszaszorítására. A morális tényezők kapjanak nagyobb szerepet a válogatási követelmények között.
3. A felkészülést - a reális lehetőségek számbavételével - széles sportági alapokon kell megszervezni. Ezen belül az alapsportágak fejlesztésére, a hagyományosan eredményes versenyszámaink megerősítésére, valamint női sportolóink eredményességének fokozására kell törekedni.
4. Szélesebb körű összefogást kell megvalósítani a tehetséges fiatal versenyzők feljuttatásában és sokoldalú felkészítésében.
5. Eredményesebbé kell tenni a központilag irányított sportegyesületek és az élvonalbeli szakosztályok tevékenységét. Hatékonyabban kell ösztönözni és segíteni a nemzetközi színvonal elérésére képes versenyzők számának növelését. Jobb összhangot, eredményesebb együttműködést kell kialakítani a sportegyesületek, a szakosztályok és a sportági szakszövetségek között.
6. Erősíteni kell a vezetés egységét. Javítani kell a központi, a szövetségi irányítás és a sportegyesületi vezetés színvonalát. Ennek érdekében egyértelműbben kell meghatározni a feladatokat, a felelősök körét, javítani kell a végrehajtás ellenőrzését. Határozottabban, következetesebben és időben kell fellépni a nemkívánatos jelenségekkel szemben. Mindez szükségessé teszi a sportvezetők, az edzők gondosabb kiválasztását, rendszeres továbbképzését, a munkájukkal szembeni nagyobb követelménytámasztást.
7. Biztosítani kell az olimpiai felkészülés feltételeit, a pénzeszközök gazdaságos felhasználását.

HATÁROZATI JAVASLAT

1. A Politikai Bizottság a jelentést elfogadja.

Megállapítja, hogy a XXII. nyári olimpián részt vett magyar csapat a célkitűzéseket teljesítette.

2. Egyetért azzal, hogy a jelentésben foglaltak képezzék a következő olimpiára történő felkészülés alapjait.

A Titkárság mellett működő Testnevelési és Sportbizottság, valamint az illetékes pártszervek kísérik figyelemmel és segítsék az 1984-es olimpiai tervek kidolgozását és megvalósítását.

3. 3) Az előterjesztés és a határozat - szerkesztett formában - jelenjen meg az időszervi politikai kérdésekről szóló /fekete-fehér/ tájékoztatóban.

Az előterjesztést a Titkárság mellett működő Testnevelési és Sportbizottság megtárgyalta.

MAGYAR SZOCIALISTA MUNKÁSPÁRT KÖZPONTI BIZOTTSÁGA

HATÁROZAT

A Politikai Bizottság a XXII. nyári olimpiai játékokról és a magyar csapat szerepléséről készült jelentést tudomásul veszi. Megállapítja, hogy a moszkvai olimpián részt vett magyar csapat a célkitűzéseket teljesítette.

Az 1984. évi olimpiára történő felkészülés célkitűzése a Moszkvában elért eredmények megszilárdítása legyen. Ennek érdekében a felkészülés során megkülönböztetett figyelmet kell fordítani a következőkre:

1. Megfelelő tájékozottsággal kell rendelkezni a nemzetközi élvonal fejlődésének tendenciáiról, a legkorszerűbb tudományos ismeretekről, eljárásokról, és azokat a lehetőségeknek megfelelően alkalmazni kell. Folyamatosan fejleszteni szükséges az edzések tartalmát és módszereit.
2. A versenysportban az eddigieknél nagyobb hangsúlyt kell helyezni a sportolók nevelésére, erkölcsi, akarati tulajdonságaik fejlesztésére, pszichikai felkészítésére. Nagyobb figyelmet kell fordítani az erkölcsi ösztönzésre, az anyagias szemlélet visszaszorítására. A morális tényezők kapjanak nagyobb szerepet a válogatási követelmények között.
3. A felkészülést - a reális lehetőségek számbavételével - széles sportági alapokon kell megszervezni. Ezen belül az alapsportágak fejlesztésére, a hagyományosan eredményes versenyszámaink megerősítésére, valamint női sportolóink eredményességének fokozására kell törekedni.
4. Szélesebb körű összefogást kell megvalósítani a tehetséges fiatal versenyzők feljuttatásában és sokoldalú felkészítésében.
5. Eredményesebbé kell tenni a központilag irányított sportegyesületek és az élvonalbeli szakosztályok tevékenységét. Hatékonyabban kell ösztönözni és segíteni a nemzetközi színvonal elérésére képes versenyzők számának növelését. Jobb összhangot, eredményesebb együttműködést kell kialakítani a sportegyesületek, a szakosztályok és a sportági szakszövetségek között.
6. Erősíteni kell a vezetés egységét. Javítani kell a központi, a szövetségi irányítás és a sportegyesületi vezetés színvonalát. Ennek érdekében egyértelműbben kell meghatározni a feladatokat, a felelősök körét, javítani kell a végrehajtás ellenőrzését. Határozottabban, következetesebben és időben kell fellépni a nemkívánatos jelenségekkel szemben. Mindez szükségessé teszi a sportvezetők, az edzők gondosabb kiválasztását, rendszeres továbbképzését, a munkájukkal szembeni nagyobb követelménytámasztást.
7. Biztosítani kell az olimpiai felkészülés feltételeit, a pénzeszközök gazdaságos felhasználását.

A Titkárság mellett működő Testnevelési és Sportbizottság, valamint az illetékes pártszervek kísérik figyelemmel és segítsék az 1984-es olimpiai tervek kidolgozását és megvalósítását.

ZÁRADÉK:

- a. A jelentést és a határozatot kapják:

- Korom Mihály elvtárs, az MSZMP KB titkára,
- a Központi Bizottság osztályvezetői,
- Borbándi János elvtárs, a Minisztertanács elnökhelyettese,
- az OTSH elnöke
- a KISZ Központi Bizottság első titkára

- b. A jelentés és a határozat - szerkesztett formában - jelenjen meg a KB Agitációs és Propaganda Osztályának bizalmas tájékoztatójában.

MOL M KS 288.f. 5/815. ő.e. Magyar Országos Levéltár (Eredeti, aláírásokkal hitelesített jegyzőkönyv és a tárgyhöz kapcsolódó előterjesztés, határozat)

Címkék:

[Moszkva](#) ^[2]

[olimpia](#) ^[3]

[Nemzetközi Olimpiai Bizottság](#) ^[4]

[bojkott](#) ^[5]

[Afganisztán](#) ^[6]

[Szovjetunió](#) ^[7]

[MSZMP](#) ^[8]

[Politikai Bizottság](#) ^[9]

Titkárság ^[10]

Kiadás: 4. évfolyam (2004) 4. szám

Forrás webcím: https://www.archivnet.hu/politika/a_moszkvai_csonka_olimpia.html

Hivatkozások

[1] https://www.archivnet.hu/politika/a_moszkvai_csonka_olimpia.html

[2] <https://www.archivnet.hu/cimkek/moszkva>

[3] <https://www.archivnet.hu/cimkek/olimpia>

[4] <https://www.archivnet.hu/cimkek/nemzetkozi-olimpiai-bizottsag>

[5] <https://www.archivnet.hu/cimkek/bojkott>

[6] <https://www.archivnet.hu/cimkek/afganisztan>

[7] <https://www.archivnet.hu/cimkek/szovjetunio>

[8] <https://www.archivnet.hu/cimkek/mszmp>

[9] <https://www.archivnet.hu/cimkek/politikai-bizottsag>

[10] <https://www.archivnet.hu/cimkek/titkarsag>